Будь лагідна, молю, будь лагідна, як лада,
Ласкава, як сестра! І в розпалі хотінь
Віддання яросне — то влади тільки тінь,
А ніжна відданість — любові справжня влада.

В твоїм голубленні така мені відрада!
Миліш від захватів і пристрасних зомлінь
Цілунку млосного сумирлива теплінь,
Хоч, може, саме в нім близька таїться зрада.

Та в тебе в серденьку, дитино дорога,
Як кажеш ти, сурмить щомить палка жага?
Ти не зважай на ту розвогнену вакханку!

Без дрожі й трепету до мене пригорнись
І, як клялась колись, так і тепер клянись,
І плачмо до зорі удвох, моя коханко!